

Sagsøgerne gør for det første gældende, at sagsøgte har erklæret angivelsen af en »risikofaktor« for obligatorisk for ansøgningen om tilladelse, selv om der ikke følger en sådan forpligtelse af forordning nr. 1924/2006.

- 2) Andet anbringende om at der ikke er blevet taget hensyn til den faktiske angivelse af en risikofaktor i ansøgningen om tilladelse

Sagsøgerne gør derudover gældende, at sagsøgte har overset, at sagsøgerne i deres formuleringsforslag til den sundhedsanprisning, som de har ansøgt om, faktisk har nævnt en »risikofaktor«.

- 3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at forordning nr. 1170/2011 er uforholdsmæssig i sin helhed.

- 4) Fjerde anbringende om at der mangler et tilstrækkeligt retsgrundlag

Den anfægtede forordning mangler efter sagsøgernes opfattelse desuden et tilstrækkeligt retsgrundlag, da den er støttet på bestemmelserne i artikel 17, sammenholdt med artikel 14, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006, som for deres vedkommende er i strid med EU-retten og navnlig med proportionalitetsprincippet.

- 5) Femte anbringende om et ulovligt rettskabelsesinstrument

Sagsøgerne gør for det femte gældende, at sagsøgte har tilsidesat væsentlige formforskrifter, idet sagsøgte i stedet for at træffe en afgørelse, som fastsat i forordning nr. 1924/2006, har udstedt en forordning.

- 6) Sjette anbringende om en tilsidesættelse af kompetencefordelingen

Sagsøgerne gør i denne sammenhæng gældende, at den kompetencefordeling, der er fastsat i forordning nr. 1924/2006 mellem sagsøgte, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (den tyske forbundsmyndighed for forbrugerbeskyttelse og levnedsmiddelsikkerhed) er blevet tilsidesat af sagsøgte i sagen.

- 7) Syvende anbringende om at der ikke er blevet truffet en afgørelse inden for fristen

Sagsøgerne gør desuden gældende, at de obligatoriske tidsfrister for videresendelsen af ansøgningen om tilladelse, udarbejdelsen af den videnskabelige stillingtagen og udstedelsen af afgørelsen om tilladelse i henhold til forordning nr. 1924/2006 er blevet tilsidesat.

- 8) Ottende anbringende om en mangelfuld hensyntagen til det anførte

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at sagsøgte har tilsidesat væsentlige formforskrifter, da sagsøgte ved afgørelsen om tilladelse ikke har taget hensyn til en væsentlig del af det af sagsøgerne og interesserede tredjemænd, der deltager i sagen, anførte.

- 9) Niende anbringende om mangelfuld begrundelse

Endelig gør sagsøgerne gældende, at sagsøgte ikke på tilstrækkelig vis har efterkommet sin begrundelsesforpligtelse i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20.12.2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9).

(²) Kommissionens forordning (EU) nr. 1170/2011 af 16.11.2011 om afvisning af visse sundhedsanprisninger af fødevarer, der henviser til en reduceret risiko for sygdom (EUT L 299, s. 1).

Sag anlagt den 17. januar 2012 — Alfacam m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-21/12)

(2012/C 89/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Alfacam (Lint, Belgien), Via Storia (Schiltigheim, Frankrig), DB Video Productions (Aartselaar, Belgien), IEC (Rennes, Frankrig) og European Broadcast Partners (EUBROPA) (Aartselaar) (ved advokat B. Pierart)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

— Afgørelse truffet den 18. november 2011 af Europa-Parlamentet, hvorved det belgiske aktieselskab WATCH TV S.A. blev tildelt kontrakten EP/DGCOMM/AV/11/11 nr. 1 video-radio og multimedia-ydelser — ydelser, der skal udføres for Europa-Parlamentet i Bruxelles, annulleres.

— Afgørelse vedtaget af Europa-Parlamentet om afslag på tilbuddet fra de første fire sagsøgere i joint venture-selskabet EUROPEAN BROADCAST PARTNERS, et tilbud, der var klassificeret på anden plads for kontrakten EP/DGCOMM/AV/11/11 nr. 1 video-radio og multimedia-ydelser — ydelser, der skal udføres for Europa-Parlamentet i Bruxelles, annulleres som en følge heraf.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af finansforordningens artikel 94 (¹), for så vidt som den valgte tilbudsgivers antagne bud indeholdt fejlagtige erklæringer, således at denne tilbudsgiver ikke skulle være blevet tildelt kontrakten.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.7.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 19. januar 2012 — IDT Biologika mod Kommissionen

(Sag T-30/12)

(2012/C 89/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Tyskland) (ved advokaterne R. Gross og T. Kroupa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den afgørelse, der blev truffet den 5. oktober 2011 af EU's delegation i Republikken Serbien, og hvorved der blev givet afslag på det bud, der blev afgivet af IDT Biologika GmbH inden for rammerne af udbudsproceduren EuropeAid/130686/C/SUP/RS Re-Launch LOT 1 om levering af rabiesvaccine til ministeriet for landbrug, skovbrug og vandforsyning i Republikken Serbien for så vidt angår parti nr. 1, og tildeling af budet til et konsortium af forskellige virksomheder under ledelse af »Biovet a.s.«.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 252, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 (¹), idet det valgte bud ikke opfylder de tekniske krav i udbudsdokumenterne om manglende virulens i forhold til mennesker, og idet der ikke er opnået de krævede tilladelser, hvorfor budet skulle have været afvist.

Endvidere fremviser accepten af tilbuddet fra konsortiet under ledelse af »Biovet a.s.« en forskelsbehandling i relation til prisen, idet alene sagsøgerens tilbud opfylder alle udbudsprocedurens krav vedrørende tekniske specifikationer og således udgør procedurens eneste regulære tilbud.

(¹) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 23. januar 2012 — Pips mod KHIM — s.Oliver Bernd Freier (ISABELLA OLIVER)

(Sag T-38/12)

(2012/C 89/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pips BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat J.A.K. van den Berg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: s.Oliver Bernd Freier GmbH & Co. KG (Rottendorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2420/2010-1) annulleres.
- EF-varemærkeansøgning nr. 7024961 vedrørende ordmærket »ISABELLA OLIVER« imødekommes for alle de varer og tjenesteydelser, der var genstand for sagen for Første Appellkammer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Pips BV

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ISABELLA OLIVER« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 4, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 7024961